உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 2.]	நளஸ்ரீ வைகாசிமீ 1916ஸ்ரீ மேமீ	[இதழ் 5

கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம்.

நண்ணிய தீவினை நாசஞ் செலுத்தி நமனுலகத்
தெண்ணினை நீக்கி யிமையோ ருலகத் திருக்கலுற்றீர்
பெண்ணினொர் பாகத்தன் சிற்றம் பலத்துப் பெருநடனைக்
கண்ணினை யார்தரக்கண்டுகை யாரத் தொழுமின்களே.

தீவினையச்சம்.

(60-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஞானிகளின் உள்ளத்தில் சிவசூரியன் இடைவிடாது பிரகாசித்துக் கொண்டிருத்தலால் அவர்களுக்கு இரவு பகல் தோன்றாமையாலும், அவர்கள் யாவும் சிவமயமாகக்காண்டலாலும், அவர்கள் செய்யும் செயலெல்லாம் சிவச்செயலாயிருத்தலாலும் அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகள் முதலியன இல்லையென்று ஞானநூல்கள் கூறியனவேயன்றி, அவர்கள் கஞ்சா அபின் மதுமாமிச முதலியன உண்டு மயங்கிக் காமமேலிட்டுக் கண்ட பெண்களைப் புணர்ந்து திரியலாம் என்று கூறவில்லை.

ஐரோப்பியர் முதலியவர்களுள் சிலர் தங்களிடம் உழைத்த குதிரை முதலியவிலங்குகளுக்கு மூப்பு அல்லது தீராநோய்வரின், அவைகள் இனி உலகில் உயிரோடிருந்தால் வருந்துமென்று இரக்கங்கொண்டவர்போல் அவைகளைத் துப்பாக்கியாற் சுட்டுக்கொன்று விடுகிறார்கள்.

இவ்வாறு கொல்வது கொலைப்பாவமேயன்றி ஒருகாலும் கருணையாக மாட்டாது. இவர்கள் தங்களுக்கும் தங்கள் மனைவிமக்களுக்கும் மூப்பு அல்லது தீராநோய்வரின் அவ்வாறே இறக்கத்துணிவரோ? ஒருபோதும் துணியார். இவர்கள் மூப்பு முதலியவற்றால் வருந்துவதற்காக இரங்கி இவர்களை எவனேனும் அவ்வாறு கொல்வானானால் அவனைக் கொலைப்பாதகனென்று தண்டித்துவிடுவார்களன்றோ? அதுபோலவே விலங்குகளைக்கொல்வோரையும் அறக்கடவுள் தண்டிக்குமே. இத்தேசத்தில் இந்துக்களுள்ளே சிலர் பிணிமுதலியவற்றால் மனிதர்களுக்கு உபயோகப்படாத குதிரை மாடு முதலியவைகளைக் கொலைசெய்யாதிருக்க வேண்டி அவைகளுக்கு மிருகாசயங்கள்வைத்து உணவு மருந்து முதலியன கொடுத்துக்காப்பாற்றுகிறார்கள். இவைகளுள் "பஞ்சரப்போல்" என்று சொல்லப்படும் மிருகாசயம் ஒன்று சென்னை டாக்கர் சத்திரத்திலிருக்கிறது. உபயோகப்படாத ஆடு மாடு குதிரை முதலிய மிருகங்களை வைத்திருப்போர் அவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தங்களால் இயலாவிடின் அவைகளைக் கொல்லாமலும் கொலைசெய்பவர்களுக்கு விற்காமலும் இந்த மிருகாசயத்திற்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிடலாம்.

திருக்குறள்-தீவினையச்சம்.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. (க)

(இ-ள்.) தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை (முன்செய்த) தீவினையுடையோர் அஞ்சார். (அது இல்லாத) மேலோர் அஞ்சுவர். (எ-று.)

இதனால் முற்பிறவியிற் பாவஞ்செய்தவர்கள் பிற்பிறவியிலும் பாவஞ்செய்வார் என்பது விளங்குகின்றது.

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். (உ)

(இ-ள்.) (இன்பத்தின்பொருட்டுச் செய்யப்படும்) தீவினைகள் (அப்போது இன்பந்தருவனவாகக் காணப்பட்டாலும் பின்னே) துன்பங்களைத் தருதலால், (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள் தீயினும் அதிகமாக அஞ்சப்படும் (எ-று.)

தீயானது தீண்டினகாலத்திலும், தீண்டினஇடத்திலும், தீண்டின சரீரத்திலுமாத்திரம் சுடும். தீவினையோவெனில், எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும், எந்தப் பிறவியிலும், விடாது தொடர்ந்துபோய்த்

தன் பயனாகிய துன்பத்தை விளைக்கும். இவ்வாறிருக்க, மனிதர்கள் நெருப்புக்குமாத்திரம் அஞ்சித் தீவினைக்கு அஞ்சாதிருப்பது என்ன அறியாமை.!

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். (ரு)

(இ-ள்.) (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும் தீவினைகளைச்செய்யாமல் விடுதலை (த்தமக்கு உறுதிநாடும்) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும் முதலான வறிவாகும் என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர் (எ-று.)

அறிவான்ற பெரியோர்கள் தங்களுக்குப் பிறர்துன்பஞ் செய்வாராயின், அவர்கள்மேற் கோபங்கொள்ளாமல், பொறுமையை வகிப்பதோடு, அவர்கள் தமக்குப்புரிந்த தீவினையால் நரகத்துன்பம் அடைய நேரிடுமே என்று எண்ணி அவர்கள் மீது இரக்கமுங்கொள்வார்கள்.

நாலடியார்.

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை
யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வார் கொலென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (சு)

(இ-ள்.) (ஒருவன்) பிறனுக்குக் கேட்டைத்தரும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதிருக்கக்கடவன். எண்ணுவானாயின் அவ்வெண்ணினவனுக்குக் கேட்டைத்தரும்வினையை அறக்கடவுள் எண்ணுவார் (எ-று.)

ஒருவன் பிறருக்குக் கேடுநினைக்கும்போதே, அவனுடன் கலந்து நிற்கும் அறக்கடவுள் அவனைவிட்டு நீங்குதலால், பின்னும் பின்னுங் கேடுசெய்து அவன் பெருந்துன்ப முறுதலொருதலை யாகலின், தனக்குச் சுகத்தை விரும்பினோன் பிறருக்குத் தீங்குசெய்யான் என்க. ஆதலால் பிறருக்குத் தீங்குசெய்தோம் என்று சந்தோஷிப்பது மடமையாகும்.

ப ழ மொ ழி.

கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின்—வஞ்சித்த
வெங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
யங்கங் குலைவ தறிவு.

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. (ரு)

(இ-ள்.) வறுமையுடையேன் என்று நினைத்து (அது தீர்தற்பொருட்டுத்) தீவினைகளை (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக்கடவன். செய்வானாயின் பின்னும் வறுமையையுடையவனாவான். (எ-று.)

முன்செய்த தீவினையினால் இப்பிறவியில் வறுமை நேரிட்டிருக்க, அது தீர்தற்குச் சிவபுண்ணியஞ்செய்வதற்குப் பதிலாக, மேலு மேலும் தீவினைகளைச்செய்தல் பற்றியெரியும் நெருப்பையவிப்பதற்கு நீரை யூற்றுவதற்குப்பதிலாக எண்ணெயையூற்றுவதுபோலாம்.

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். (சு)

(இ-ள்.) துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள் தன்னை (ப்பின் வந்து) வருத்துதலைவேண்டாதவன் தீமைக் கூறுடைய வினைகளைத் தான் பிறரிடத்தே செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

தனக்குத் துன்பம் வாராமலிருத்தற்கு உபாயமாவது பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தலேயாம்.

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். (எ)

(இ-ள்.) எவ்வளவு பெரிய பகையையுடையவரும் (அதனை ஒரு வழியினாலே) தப்புவர். (அவ்வாறின்றித்) தீவினையாகிய பகையானது நீங்காமற் போனவிடமெல்லாம் தானும்போய்க் கொல்லும் (எ-று.)

புறப்பகை எவ்வளவிருந்தாலும் அதனால் ஒரு சிறிதும் அஞ்சாத பெரியோர்கள் அகப்பகை சற்றிருந்தாலும் பெரிதும் அஞ்சுவர். அம்மட்டோ, அகப்பகையாகிய தீவினைக்கு அஞ்சிச் சிவபுண்ணியஞ் செய்யமாட்டாதவர்களுக்கும் அஞ்சுவர்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சா
ரகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப—வனைத்துலகுஞ்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை.

திருவாசகம்.

வாளுலா மெரியுமஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினுமஞ்சேன்
றோளுலா நீற்றனேற்றன் சொற்பதங் கடந்தவப்பன்
றளதா மரைகளேத்தித் தடமலர் புனைந்துநையு
மாளலா தவரைக்கண்டா லம்மநா மஞ்சுமாறே.

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. (அ)

(இ-ள்.) *தீவினைகளை (ப்பிறருக்கு) ச்செய்தவர் (தாம்) கெடுதல் (எத்தன்மைத்தென்றால்), (ஒருவனது) நிழலானது (நெடுந்தூரம்போயினும்) அவனைவிடாது வந்து அடியினிடத்தே தங்கிய தன்மைத்து (எ-று.)*

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். (கூ)

(இ-ள்.) *(ஒருவன்) தன்னைத்தான் விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால் தீவினையாகிய பிரிவினுள் எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும் (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன் (எ-று.)*

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். (ய)

(இ-ள்.) *(ஒருவன் செவ்வையான வழியைவிட்டுக்) கொடியவழியிலேசென்று தீவினைகளை (ப்பிறரிடத்தே) செய்யானாயின், அவன் இல்லாத கேட்டையுடையவன் (அதாவது கேடில்லாதவன்) என்பதை அறியக்கடவர்.*

சிவரகசியம்.

பிரம ருத்திர சிருஷ்டி.

ஸ்கந்தமூர்த்தி ஜைகிஷவ்ய முனிவரைநோக்கி ஓ முனிபுங்கவரே, எனது அம்மையாராகிய தேவியார் இறைவனாரைப் பணிந்து கைகூப்பி நின்று ஹே சிவா! பிரமனுடைய அந்தத்தில் வரும் கலியுகாந்தத்திற் காணப்படும் பிரமப்பிரளயத்தில் இவ்வுலகமெல்லாம் சலமயமாயிருப்பதாயும், அச்சமயத்தில் தேவரீர் பிரமதேவனை நீறுக்கித் திருமேனியிலணிகிறதாயும், அவ்வெள்ளத்தில் பாலனாய் மிதந்துகொண்டிருக்கிற நாராயணனை விழுங்குவதாயும் சொல்லியருளினீரன்றோ. பிரமனெப்படி நீறுவான்! மீண்டும் நீறாய்ப்போன பிரமனும், விழுங்கப்பட்ட விண்டுவும் சிருஷ்டிகாலந்தோறும் எப்படித் தோன்றுவார்கள். ஏனையவுலகங்களும் எவ்வாறு தோன்றும்?, ஹே ஜகதீசா!, இவ்விஷயத்தில் எனக்குச் சந்தேகந்தீரச் சொல்லியருளல்வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இறைவனார் அத்தேவியைப்பார்த்துச் சொல்லியவாறு உமக்கு அந்த ஆதி ரகசியமாயுள்ள அற்புதவிஷயத்தை நன்றாய் விளங்குமாறு விரித்துச் சொல்லுகிறேன். சகலதாபங்களையும் போக்கவல்ல அதனைச் சாவதானமாய்க்கேளும். நான் உமக்குச்சொல்லுவதுபோல் நீர் பிறருக்குச் சொல்லலாகாது. இது உமக்குள்ளே ரகசியமாயிருக்கத்தக்கது.

இனிப் பிரமன் நீறாய் இறைவன்றிருமேனியிற்போய்ச்சேரும்வகையைக் கூறுகின்றேன். முன்கூறியபடி பிரமப்பிரளயம் வரும்பொழுது பிரமனால் சிருட்டிக்கப்பட்ட நவப்பிரமாக்களும், தேவாசுரர் கந்தர்வ கின்னரர்களும், மநு மாநுட நாகர்களும், அப்சரஸ்திரீகளும், கருடரும், சமுத்திரங்களும், த்வீபங்களும், நதிநதங்களும், வன பர்வதங்களும், புவனதேசங்களுமாகிய சராசரங்களெல்லாம் பிரமனுடைய கருப்பத்திலடங்கும். அப்பொழுதுசிருட்டித்தொழிலைவிட்டு இந்திரியங்களையடக்கித் துவாத சாந்த நோக்கமுடையவனாய்த் தன்னைச் சிவத்தினிடத்தும், சிவத்தைத் தன்னிடத்துங் கண்டு அதுவாயிருத்தலாகிய சிவயோகத்தில் ஒரு கற்பமிருப்பான். அப்பொழுது பகலில்லை. இரவில்லை. ஒளியில்லை. இருளில்லை. பின்னர் அச்சிவயோக முதிர்ச்சியினால் தபாக்கினி வெளிப்பட்டு அவனை நீறுக்கிவிடுகின்றது. அது பிராமியமென்று சொல்லப்படும். அந்தச் சாம்பலைத்தான் ஈசானராகிய சிவபெருமானார் திருமேனியிலுத்தூளனமாகப் பூசி ஆனந்த நிர்த்தனஞ்செய்தருளுவர்.

ஓ முனிவரே! இவ்வாறு கற்பங்கடோறும் பிரமர்கள் பஸ்மமாய் என்னுடைய சரீரத்தில் உத்தூளனமாய்ப் பூசப்பட்டு ரோமசமூகங்களிற் படிந்திருப்பார்கள். புனருற்பவமாகிய சிருஷ்டிகாலந்தோறும் வே

தாங்கங்களாகிய சாஸ்திரங்களாறும் தோன்றும்போது அந்த ரோமத்தினின்றும் பிரமர்களுண்டாவார்கள். ஓ தவசீலரே! ஒரு கற்பத்தினடந்த சிருஷ்டிக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீராக.

ஆதி சிருஷ்டியிற்றோன்றிய பிரமனுக்குப் பூர்வத்தில் எவ்வாறு சிவனார் ஆக்ஞை செய்திருக்கின்றாரோ அவ்வாறே அந்த ஆக்ஞையைக்கடவாமல் சிருஷ்டி செய்யத்தொடங்குங்காலத்தில் லோகாலோகங்கள் பூதங்கள் மநுக்கள் ரிஷிவர்க்கங்கள் இந்திரன் உபப்பிரமாக்கள் பிரஜைகள் நதி நதங்கள் புரங்கள் வனங்கள் மலைகள் சாகரங்கள் வருணதருமங்கள் வருணாச்சிரமங்கள் தர்மாதர்மங்கள் தேவாசுரர்கள் அரசர்கள் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட சராசராத்மகமாகிய சகலப் பிரபஞ்சங்களும் முன் யுகத்தி லெப்படியுண்டாக்கப்பட்டிருந்தனவோ அவ்வாறேயுண்டாக்கும் வல்லபத்தையுடையவனாய் யாவையும் படைத்து அந்தச் சிருஷ்டித்தொழில் மென்மேல் வளரும்பொருட்டு உருத்திரரைத் தியானித்தனன். அப்போது காலாக்கினி ருத்திரர் அவனுடைய பிரமரந்திரத்தைப் பேதித்து அவனெதிரில் சூலஹஸ்தராய், திகம்பரராய், சந்திரசேகரராய், சர்ப்பபூஷணராய், பஸ்மோத்தூளிதராய், திரிபுண்ட தாரணராய், வியாக்கிர சர்மதாரியாய் ஆனந்தக் கூத்தாடினர்.

இவ்வாறு தன்னெதிரிற் கூத்தாடுகின்ற சூலபாணியைத் தரிசித்து எழுந்திருந்து அவர் சமீபத்திற் சென்று நமஸ்கரித்து, ஓ காலாக்கினி ருத்திரரே! திரிநேத்திர முடையவரே! என்று பலவாறாகத்தோத்திரஞ் செய்து ஓ ருத்திர மூர்த்தியே! யான் பரமேஸ்வரருடைய ஆக்ஞையால் பிரேரிக்கப்பட்டவனாய் எல்லாவுலகங்களையும் சிருஷ்டிசெய்யும் பாரத்தை வகித்திருக்கின்றேன். ஓ பகவானே! நான் சிருஷ்டி செய்யும் வகையை நன்றாயறியாதவனாயிருக்கிறேன்; ஆகையால் என்பால் கருணைவைத்து அநேக சீவர்களைச் சிருஷ்டிக்கும் வகையைக் காட்டுவீராயின் பின்னர் அடியேன் படைக்கும் வகையை நன்றாயறிந்துகொள்வேனென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமானாருடைய நேத்திரோற்பவராகிய காலாக்கினிருத்திரர் அலக்ஷிய பாவத்தைக் காட்டும் புன்னகைசெய்து, நானாவிதமான அலங்காரத்தோடு கூடினவர்களாயும் கெம்பீரமான நேத்திரமுடையவர்களாயும், பாணம் கத்தி பாசமுதலிய ஆயுதங்களையுடையவர்களாயும், மேக கர்ச்சனைபோலும் தொனியுடையவர்களாயுமுள்ள அநேக ருத்திரர்களை ஓர் கணத்திற் சிருட்டித்தனர். அவர்களைப் பிரமன் பார்த்துப் பயந்தவனாய் உருத்திரரைநோக்கி ஓ காலாக்னிருத்திரரே உலகமெல்லாம் உருத்திரகோடிகள் மயமாயிற்றேயன்றி வேறொருவரையுங்

காணேன். இவ்விதமான சிருட்டிவேண்டாம். உருத்திர சொரூபங் களும்வேண்டாம். சனனமரணத்தோடுங் கூடிய பிராணிகளைச்சிருட்டி செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, காலாக்கினிருத்திரர் மூன்றுலகங் களிலேயு முள்ள அநேகவிடங்களிற்றன்னூற்படைக்கப்பட்ட உருத் திர கோடிகளைத்தாபித்துப் பிரமனைநோக்கி நான் மரணத்துக்குட்பட்ட பிராணிகளைச் சிருட்டிக்கமாட்டேன். நான் எந்தவிதமாய்ச் சிருட்டித்த போதிலும் அவர்களுக்கு மரணமுண்டாகமாட்டாது: ஆகையால் ஓ பிர மனே! இனி நீயே குலாலனைப்போலச் சனன மரணத்தோடுங்கூடியபிரா ணிகளைச் சிருஷ்டித்து வருவாயென்றனுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தனர். அதுபோலப் பிரமன் தான் சிருஷ்டிசெய்யத்தக்க சனன மரணத்தோடுங் கூடிய ஆன்மகோடிகளைக் கற்பங்கடோறும் பரம்பரையாய்ச் சிருஷ்டித்து வந்தனன்.

இவ்வண்ணம் நடந்துவரும் கற்பங்களில் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்க ளாகிய மூவரும் ஒவ்வொரு காலவிசேடங்களில் ஒவ்வொரு காரணார்த்த மாக ஒருவரிடத்திலொருவர்தோன்றி இவருக்கு அவர்தந்தை அவ ருக்கு இவர் தந்தை என்று சொல்லும்படியான அன்னியோன்னிய சம் பந்தமுடையவர்களாயுலகத்தைப் பரிபாலித்து வந்து பின்னர் உருத்திர சாரூப்பியத்தையடைவார்கள். ஓர் கற்பத்தில் என்னுடைய வலப்பா கத்திற் பிரமனும், இடப்பாகத்தில் விஷ்ணுவும், நெற்றியில் உருத்திர மூர்த்தியுந் தோன்றுவர். இவ்வாறு மூவருந் தோன்றியபின்னர் பிரம னுக்கு வேதசாஸ்திரங்களெல்லாங் கற்பித்து அவைகளையும் அவன்பா லொப்புவித்து அவனுக்குச் சிருஷ்டியில் மயக்கமுண்டாகுந்தோறும் உருத்திரமூர்த்தி அவனுடைய நெற்றியிற்றோன்றி அம் மயக்கத்தைப் போக்கித் தெளிவுண்டாகும் வண்ணம் அனுக்கிரகஞ்செய்துவருமாறு கட்டளையிட்டிருக்கிறேன். அதுபோலப் பிரமன் வேதமுறை தவறும லும் உருத்திர மூர்த்தியினுடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றும் உலகைப் படைத்து வருவானாயின் அவைகளை நான் அக்கினிநேத்திரத்தாற் சுட் டெரித்து மறுபடியுஞ் சிருட்டிக்கத் தொடங்குவேன். பின்னர் பிரம விஷ்ணுருத்திரர்களை இந்த மூன்று சகத்தையும் முத்தொழில் செய்து வரும்படி ஆக்ஞைசெய்து வருவேனென்று சிவபெருமானார் தேவியா ருக் கருளியதை ஸ்கந்தமூர்த்தி ஜைகிஷவ்ய முனிவருக்குக் கூறினார்.

பிரம ருத்திர சிருஷ்டி முற்றிற்று.

சிவனடியார்பூசை.

மனம் வாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாத கடவுளை மனிதர்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களால் வழிபடும் இடங்கள் குரு லிங்கம் சங்கமம் என்னும் மூன்றுமாம். ஆசிரியனை மனிதனெனக எண்ணாமல் கடவுளாகவே எண்ணிப் பூசித்தல் குருவழிபாடும், சிவலிங்கமுதலிய திருவுருவங்களைக் கல்முதலியனவாக மதிக்காமல் கடவுளாகவே மதித்து வணங்குதல் இலிங்கவழிபாடும், தத்தஞ் சமயானுட்டானங்களை அன்போடு அனுட்டிப்பவர்களை மனிதரெனக்கருதாது கடவுளேயெனக்கருதி வழிபடுதல் சங்கம வழிபாடுமாம்.

குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு என்னுஞ் சொற்றொடர் சைவபரிபாஷையாயிருப்பதனால், இவ்வழிபாடு சைவர்களுக்கே யுரித்தெனச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். இம்மூன்றிடங்களிலுங் கடவுளை வழிபடுதல் பெரும்பாலும் எல்லா மதத்தினருள்ளுங் காணப்படுதலாலும், கடவுளை மனம் வாக்குக்காயங்களைக்கொண்டு வழிபடும் வழிபாடுகளனைத்தும் இம்மூன்றிலடங்குமாதலாலும், குரு லிங்க சங்கம வழிபாடானது பல சமயத்தாருக்கும் பொதுவான அனுட்டானமென்றே நிச்சயிக்கப்படும். ஆனால் சைவசமயிகள் கடவுள்வேறு குருலிங்க சங்கமங்கள் வேறு என்றெண்ணாமல், மனோவாக்குக் காயங்களுக்கெட்டாத நிட்களப்பொருளாகிய கடவுளே தங்களை ஆட்கொள்ளக் கருணைகூர்ந்து அவ்வாறு சகளீகரித்தெழுந்தருளினாரென்று மதித்து வழிபடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் அவ்வாறு வழிபடுதலின்றி, அவைகளைக் கடவுளின் பரிசுத்தமான இடங்களாக மாத்திரம் எண்ணி வழிபாடுசெய்கிறார்கள். இதனால், இவ்வழிபாடு சைவசமயிகட்குச் சிறப்பும், மற்றவர்களுக்குப் பொதுவுமாகும்.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

அகளமய மாய்நின்ற வம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம் போலுலகிற் றங்கி—நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாண்டனன்காண்
மாணவக வென்னுடனாய் வந்து.

(இ—ள்.) மாணவகனே, ஒருநாம மோருருவ மொன்றுமின்றி அவாக்மனோ கோசரமாகவும் அகண்ட சச்சிதானந்த சொருபமாகவுமிருக்கும் எம்மிறைவன், உயிர்கள்மீது வைத்த காருண்ணியமிகுதியால், அவை, தன்னை ஊனக்கண்ணினாலும் கண்டு வணங்கி உய்யுமாறு திரு

வம்பலத்தின்கண்ணே ஞானானந்தநடனம் புரிவதுமன்றி, என்னுடைய பிறவித்துன்பத்தை யொழித்தற்பொருட்டு, மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பார்போல், என்னுடன் வேறறநின்றும், என்னைப்போல் மானிடவுருவங் கொண்டெழுந்தருளிவந்து என்பிறவிக்கு வித்தாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்கி ஆட்கொண்டருளினன். (எ—று.)

சிவஞானசித்தியார்.

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெநினையு மவர்க்கு
முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தின் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கு
முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே.

"எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே யெல்லாமு னுடைய செயலே" என்று ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் அருளிச்செய்தவாறு, எல்லா உயிர்களும் கடவுளின் அடிமைகளே. ஆதலால் மனிதர்கள் யாவரும் அவருடைய அடியவர்களே. அவ்வாறிருந்தும், மனிதர் எல்லோருமே அவரைத் தங்கள் தலைவராகவும், தங்களை அவருக்கு அடிமைகளாகவும் எண்ணி அவருக்காட்படுவதில்லை. சிலர் கடவுளே யில்லையென்கிறார்கள். சிலர் கடவுள்வேறும் தாங்கள்வேறுமன்று; தாங்களே கடவுள் என்கிறார்கள். இவர்கள் இயற்கையாகவே கடவுளின் அடிமைகளாயிருந்தும், அவருக்காட்பட்டு உய்யும் புண்ணியமில்லாமல் அவருடைய அடிமைத் திறத்தினின்றும் விலகிய பாவிகளாகையால் அவருடைய அடிமைகளாக மதிக்கப்படுதலில்லை. இவர்களொழிந்த வேனையோருள்ளும், பலர், சர்வலோகைகநாயகராகிய கடவுள் உண்டு, அவருக்கு உயிர்களியாவும் அடிமைகள் என்னும் உணர்ச்சியையுடையவராயிருந்தும், தங்கள் சமயாநுட்டானங்களைக் கைவிட்டிருப்பதனால், இவர்களும் தங்கள் சமயத்தினரால் அடியவர்களாக மதிக்கப்படுதலிலர். ஆதலால், தத்தஞ் சமயநூல்களில் விதித்த அநுட்டானங்களுடையவராய், கடவுளை அன்போடு வழிபடுவோரெவரும், அவ்வச்சமயத்தினரால் வணங்கப்படும் அடியவராவர்.

மதங்கடோறும் அநுட்டானங்கள் வெவ்வேறாயிருந்தாலும், அன்பு எனப்படும் அரும்பெரும்பொருள் எல்லோர்க்கும் பொதுவாயுள்ளது. இவ்வன்பே கடவுளின் உருவமாம்.

திருமந்திரம்.

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே.

கடவுளிடத்தில் அன்புண்டாதற்பொருட்டே மதங்கள் தோறும் பலவிதமான அநுட்டானங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன. ஆதலால் அன்பில்லாதபோது வெறும் அநுட்டானத்தாற் பயனில்லை. இதுபற்றியே ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அன்பில்லாதவர்களுடைய அநுட்டானங்கள் நன்குமதிக்கப்படுதலில்லை.

தேவாரம்.

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீருங் கண்டு
நக்கு நிற்ப ரவர்தம்மை நாணியே.

திருமந்திரம்.

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
மன்போ லுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
யென்பொன் மணியினை யெய்த வொண்ணாதே.

இதனால் யார் எச்சமயாநுட்டானமுடையவராயிருந்தாலும் கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவராயிருந்தால், அவர் பத்தரெனப்படுவார் என்பது விளங்கும். ஆனால் கடவுளிடத்தில் அன்புடையவர்கள் எச்சமயத்தினராயிருந்தாலும் அவர்களைச் சமயபேதம் பாராட்டாமல் யாவரும் வணங்கலாமோ எனில், அப்படியன்று. சமயங்கடோறும் அன்புடையவர்கள் இல்லாமற்போகார். ஆதலால் அன்புடையவர்களென்று எல்லாச் சமயத்தாரையும் பூசிப்பது சுருதி யுத்தி அநுபவங்களுக்கு மூராறன செய்கையாகும். கற்புடையமாதர்கள் வேறொருவன் கல்வி, செல்வம், அழகு, யௌவனம், வீரம், புகழ் முதலிய உத்தமகுணங்களால் தன் கணவனைக் காட்டிலும் மேம்பாடுடையவனாயிருந்தாலும், அவனைக் கண்ணெடுத்தும் பாராமல், தன் கணவனையே யாவரினும் மேம்பட்டவனாகக் கருதிப் பூசிப்பதுபோல், ஒவ்வொருவரும் தத்தஞ் சமயநெறியொழுகுவாரைமாத்திரம் வழிபடுதல் வேண்டும். இதனை வலியுறுத்தற்

பொருட்டே "சமயகோடிகளெலாந் தந்தெய்வமெந்தெய்வமென் றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது" என்று கூறியருளிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளும்

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனை யன்றி வேறே
நிற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களு மின்ப வாழ்வும்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவநின் னலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரண னந்த வாழ்வே.

என்றும் அருளிச்செய்தனர். இவ்வுண்மையை யுணரப்பெறாதார் சிலர், கடவுளும் அன்பும் எல்லாச்சமயத்திற்கும் பொதுவாயிருப்பதனாலும், யாவருமே கடவுளின் அருளைப் பெறுதற்குரியவராதலாலும், யார் எந்தச் சமயத்தை அநுட்டித்தாலும் அநுட்டிக்கலாம் என்றுசொல்லிக்கொண்டும், சைவசமயாசாரியர்கள், வைணவ ஆழ்வாராதிகள், இயேசுகிறிஸ்து, மகம்மது, கௌதமபுத்தர் முதலியவர்களையெல்லாம் சமமாக எண்ணிக்கொண்டும், சமயாநுட்டானங்களுடையவர்களையெல்லாம் நிந்தித்துக்கொண்டும், தங்களுக்கென எச்சமயாநுட்டானமுமின்றி இடறிவீழ்கின்றார்கள். பிறசமயிகளிடம் மெய்யன்புமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் காணப்பட்டால் அவரை நாம் இகழலாகாது. அவர்கள் அவ்வொழுக்கத்தின்பலனாக நமது சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவத்தை யனுட்டிக்கும் பாக்கியத்தை இனிவரும் பிறவியில் அடையும் பக்குவிகளென்று எண்ணிச் சந்தோஷித்தல் வேண்டும். அப்படிச் சந்தோஷித்தலன்றி அவர்களைச் சகல சமயாதீதாத்வைத சித்தாந்தசைவத் திருவாளர்களோடு சமமாயெண்ணிப் பூசித்தலாகாது.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

மன்னனரு ளெவ்வண்ண மானுடர்பால் மாணவக
வன்ன வகைய தானருளு—மென்னில்
அடியவரே யெல்லாரு மாங்கவர்தா மொப்பில்
அடியவரே யெல்லா மறி.

(இ – ள்.) மாணவகனே, தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைக் கருதி மாநிலங்காக்கும் மன்னர்கள் தம்கோற்கீழ் வாழுங் குடிகளுக்கு அவரவர் தாரதம்மியங்களுக்கேற்ப அருள்செய்வதுபோல், வினைக்கேடாகிய இறைவனாரும் உயிர்களின்பக்குவங்களுக்கேற்ப அருள்சுரப்பார். எல்லோரும் அவரருளைப் பெறுதற்குரிய அடியவர்களே. ஆனால், முறையே

சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தி ஞானத்தாற சிவனடியைச் சேரவல்ல பெரியோர்களே மற்றெல்லாரினும் மேலான ஒப்பற்ற அடியார்களாவர் என்று அறியக்கடவாய் (எ—று.)

கடவுளிடத்தில் அன்புண்டாதற்கே மதங்களேறும் அனுட்டானங்கள் உண்டாயிருக்கின்றனவெனினும், ஆன்மாக்களின் கன்மவேறுபாட்டிற்கியையவும், பக்குவங்களுக்கேற்பவும், மதானுட்டானங்கள் உண்டாயிருத்தலினால், அவையாவும் தம்முள் சமத்துவமுடையனவாய், கடவுளிடத்தில் ஒரே அளவான அன்பை யுண்டாக்குவன என்று எண்ண இடமில்லை. அன்புண்டாதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சீவகாருணியம் கொல்லாமை புலாலுண்ணாமை முதலிய பொதுவொழுக்கங்களையும், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் அநுட்டானக்கிரமங்களையும் அங்கமாகவுடைய சமயானுட்டானங்களைப்போல், அறத்தைவேறுத்து அருநாகிற் சேர்க்கும் புலை கொலை மதுபானம் முதலிய தீய ஒழுக்கங்களையுடைய சமயானுட்டானங்களும் எவ்வாறு அன்பைப் பெருக்கி இன்பந்தரும்?

சிவனடியார்களிடத்தில் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இரண்டிலக்கணங்களும் உண்மையால் சிவனடியார்களே மற்றெல்லாரினும் உயர்ந்தவர்களென்பது சொல்லாமே யமையும்.

சிவனடியார்களிடத்திற் காணப்படும்பொதுவிலக்கணங்களாவன, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, திருடாமை, கள்முதலிய அறிவைமயக்கும் பொருள்களை யுண்ணாமை, பிறர்மனை நயவாமை, வரைவின்மகளிர் (வேசையர்) விரும்பாமை, இரக்கம் வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய்தந்தைமுதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் முதலியனவாம்.

சிவனடியார்களிடத்திற் காணப்படும் சிறப்பிலக்கணங்கள் புறத்திலக்கணம், உடலிலக்கணம், அகத்திலக்கணம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் புறத்திலக்கணங்களாவன, விபூதி உருத்திராக்கம் என்னுஞ் சிவசின்னங்களைத்தரித்தல், குருவைவழிபடல், சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்தல், சிவநாமங்களை யுச்சரித்தல், சிவபெருமானைப் பூசைசெய்தல், சிவதருமங்களைச்செய்தல், சிவபுராணங்களைக்கேட்டல், சிவாலயதரிசனஞ்செய்தல், சிவனடியாரிடத்தன்றிப் பிறரிடத்தூப் போசனம்

பண்ணுமை, சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தல் என்பவைகளாம். உடலிலக்கணம் பத்தாவன சிவபெருமானுடைய பெருமையைச் சிந்திக்குந்தோறும் பேசுந்தோறும் கண்டம் விம்முதல், நாக்குத்துடித்தல், உதடு துடித்தல், சரீரநடுங்குதல், உரோமஞ்சிலிர்த்தல், குறுவேர்வை கொள்ளல், நாக்குத் தழுதழுத்தல், ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிதல், வாய்விட்டழுதல், பரவசமாய்த்தன்னையயர்த்தல் என்பவைகளாம். அகத்திலக்கணம் மூன்றாவன, பஞ்சாட்சரத்தை மானதமாகச் செபித்தல், மானதபூசை, சிவபெருமானைத் தன்னோடு பிரிவறக்காண்டல் என்பவைகளாம்.

சிவனடியார்களைச் சிவனெனவேகண்டு பூசித்தற்கு அவர்களிடத்திற் காணப்படும் வேடம், பாவனை, செயல், தன்மை என்னும் நான்கினுள் ஒன்றேயமையும். இவற்றுள் வேடமாவது சிவபெருமான் வேறற அதிட்டித்து நிற்கப்பெறுவனவாய்க்கண்டவுடனே அவரை நினைப்பிப்பனவாயுள்ள திருவேடங்களுடைமை. பாவனையாவது, நாடோறும் ஸ்ரீ கண்டந்நியாசம், பஞ்சப்பிரமஷடங்கந்நியாசம், அஷ்டத்திரிம்சத்கலாந்நியாசங்கள் வாயிலாகச்செய்யுஞ் சிவோகம்பாவனை. யோகமாவது, பிரசாதயோகம். தன்மையாவது, தம்மின் இரண்டற இயைந்த சிவத்தோடுகலந்து நிற்குந்தன்மை.

(இன்னும்வரும்.)

ஓர்சந்தேகம்.

சைவசமயிகளும் பிறசமயிகளும் தங்கடங்கள் மதாசாரப்படி ஸ்நானத்தின் பிறகு அனுஷ்டானங்கள் செய்துவருவதானது யாவருமறிந்த விஷயமே. இவ்வனுஷ்டானத்தில், சிவார்க்கியம் தர்ப்பண முதலியன செய்துகொண்டிருக்கும்போது மத்தியில் பலதடவை ஆசமனம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அவ்வித ஆசமனம் செய்து கழிந்துள்ளஜலத்தை சிவகாயத்திரியால் சிவார்ப்பிதமாக அர்க்கியமும், தேவர்கள் பிதுர்கள் ரிஷிகள் கணங்கள் முதலாயினோர்கள் திருப்தியாக தர்ப்பணமும் செய்கிறார்கள். இவ்விதம்செய்வதால் குற்றமன்றோ? தெரிந்தோர் எனக்கும் என்னைப்போலுள்ள சந்தேகிகளுக்கும் இப்பத்திரிகை வாயிலாகவே ஆதரவுடன் தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,
ஓர் சந்தேகி.

சிவமயம்.

மெய்கண்டதேசிகர் திருவடிவாழ்க

திராவிடமகாபாஷியகர்த்தரும்

சித்தாந்தசைவப் பிரதிஷ்டாசாரியருமாகிய

ஸ்ரீமாதவச்

சிவஞானயோகிகள் திருநக்ஷத்திரம்.

சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளென்றும், ஆன்மாக்கள் அனைவரும் அவருக்கு மீளா அடிமைகளென்றும், உயிர்களைப் பந்தித்திருக்கிற ஆணவாதி மலங்கள் அவரது அநுக்கிரகத்தாலே நீங்கப்பெறுமென்றும், அம்மல நீக்கத்திற்கு வேண்டப்படும் சாதனங்கள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர ஜபமும், விபூதி ருத்திராக்ஷங்களாகிய சிவசின்ன தாரணமும், சிவோபாசனையுமே யாமென்றும், அவற்றைச் சிறப்பு வகையால் விதித்த நூல்கள் சிவாகமங்களே யென்றும் உணர்ந்து, சிவாகம விதிப்படி சைவாசாரியரிடத்தே தீக்ஷைபெற்று அவ்வழிநின்று சிவபெருமானை மனம் வாக்குக் காய மென்னும் மூன்றனும் வழிபடும் சமயமே சைவ சமயமெனப்படும்.

இச்சைவசமய உண்மைகளைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகளென்னும் சமயாசாரியர் நால்வரும் தோத்திரவாயிலாகவும், மெய்கண்ட சிவாசாரியர், அருணந்தி சிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், உமாபதி சிவாசாரியர், என்னும் சந்தானாசாரியர் நால்வரும் சாத்திரவாயிலாகவும் வெளியிட்டு சமயஸ்தாபனம் செய்தருளினார்கள்.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சைவசமய ஒழுக்கம் சற்றேறக்குறைய 200 வருஷங்களுக்குமுன் அந்நிய மதத்தர்களாலே பேதிக்கப்பட்டுப் பெரிதும் க்ஷீண தசையையடைந்தது. அக்காலத்திலே பாண்டிய நாட்டில் தாம்பிரபன்னி நதியின் வடகரையிலே பாபவிநாசத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள விக்கிரம சிங்கபுரத்திலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே அகத்திய மகாமுனிவர் வரப்பிரசாதத்தினாலே திருவவதாரஞ்செய்து, மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததியிலே வந்த ஞானபானுவாகிய திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதமாசாரியர் நமச்சிவாய தேசிக சுவாமிகள் மரபிலே அருளுபதேசம் பெற்ற **ஸ்ரீமாதவச் சிவஞானயோகிகள்** புறமதக் களைகளையெல்லாம் நியாயவாயிலாகக்களைந்து சைவசமயத்தைப் பண்டை நிலையில் பிரதிஷ்டை செய்தருளினார்கள்.

ஸ்ரீசிவஞானயோகிகள் திருவவதாரஞ்செய்து, வேதசிவாகமாதி சாஸ்திரங்களெல்லாம் சிரஸ்தானமானதும், ஸ்ரீமெய்கண்ட சிவாசாரிய சுவாமிகளாலே அருளிச்செய்யப்பட்டதுமான சிவஞானபோதத்திற்குத் 'திராவிடமாபாஷியம்' என்னும் பேருரையும், பிறிதோர் சிற்றுரையும், சிவஞானபோதத்தின்வழி ஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகளாலே அருளிச்செய்யப்பெற்ற சிவஞானசித்தியாருக்கு அருமருந்தன்ன பொழிப்புரையும் லோகோபகாரமாக அருளிச்செய்யாதொழியின் நமது சைவ சமய வொழுக்கத்தைக் காண்பார் யாவர்? இற்றைக்கு யாமெல்லாம் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரணர்களாய் சிவோபாசனா விசிஷ்டர்களாய் இறுமாந்து வாழும் பெரும்பேறு ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகளால் வந்த வாழ்வன்றோ?

ஆதலின், சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும், ஆங்காங்குள்ள சைவசபையார்களும் சுவாமிகள் அத்துவிதசித்தாந்த முத்தியடைந்த திருநக்ஷத்திரமாகிய சித்திரைமாதத்து ஆயிலிய நக்ஷத்திரத்தன்று விதிப்படி சிரத்தையோடு குருபூஜைசெய்தல் வேண்டும்.

☞ சுவாமிகளின் 132-வது குருபூஜை நிகழும் சித்திரைமீ 28உ புதவாரதினமாகும்.

குருபூஜைக்கிரமம்.

சுவாமிகளது திருநக்ஷத்திரதினத்திலே திருக்கோயிலிலே சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும், சுவாமிகளுடைய திருவுருவம் உள்ளதாயின் அதற்கும் விசேஷபூஜையும், வேதபாராயண தேவார பாராயணங்களோடு உற்சவமும் செய்வித்தல்வேண்டும். சிவாகமப்படி தீக்ஷைபெற்ற நான்குவகை மாகேசுரர்களையும் அன்போடழைத்து வந்து அவ்வடியார்களைச் சுவாமிகளாகப் பாவித்து விதிப்படி பூசித்து நமஸ்கரித்துத் திருவமுது ஊட்டல் வேண்டும். சுவாமிகளுடைய சரித்திரத்தையும் அவர்கள் அருளிச்செய்த சாஸ்திரங்கள், பாஷ்யங்கள் முதலியவற்றின் பொருள் நுட்பங்களையும் ஓதுதலும் ஓதுவித்தலும், கேட்டலும் வேண்டும்.

இவ்விதம் சுவாமிகளுடைய குருபூஜா மகோற்சவத்தைச் சைவர்கள் அனைவரும் நடத்தி ஸ்ரீ சிவபெருமானுடைய திருவருட் பேறடைவார்களாக.

சுவாமிகள் சரித்திரம் வேண்டுவோர் அரையணாத் தபால் முத்திரை அனுப்பி எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

சைவசித்தாந்தசபையார்,

தூத்துக்குடி.